

DE NIEUWSTE STUNT VAN DEZE MADAM IS: ZE WIL ZELF DE POLITIEK IN

Margaret Thatcher was voor veel van mijn parlements-klienten de ultieme meesteres. Er waren er zelfs die me vroegen een Maggie Thatcher-masker te dragen als ze bij me waren. 'Oh, Dennis! Oh, Dennis!' moest ik dan roepen - omdat ik mijn slaven toch altijd 'Dennis' noemde, gaf dat me dat zelf ook een kerk. Toen één van de handtasjes van de Harren Dame gevuld werd, vroegen maar liefst vier klienten van de Conservatieve Partij me het ding te kopen, zodat ik ze daar mee kon afranselen als we perverse spelletjes deden. Ze gaven me zelfs geld om te bieden. Helaas is het me niet gelukt het begeerde 'martelwerktuig' in mijn bezit te krijgen."

Dit is één van de vele othullingen die Miss Whiplash in haar autobiografie 'It's Only A Game' beschrijft. Als we deze strenge meesteres moeten geloven, heeft ze in haar 'House of Fetish and Fantasy' tienduizenden mannen behaagd, waaronder 252 parlementsleden. Natuurlijk geeft ze geen boter bij de vis; volgens de code van haar vak heeft ze voor de hoogstaande heren allerlei toepasselijke bijnamen.

"De meest onsmakelijke van al mijn politieke leverdjes is wel 'Stinkbom'. De meeste mannen weten min of meer schoon te blijven, maar 'Stinkbom' is die kunst niet machtig. Hij is het absolute toppunt van gebrek aan hygiëne. Onder zijn lip-top gestreken parlementaire pak walmen zijn oksels en ondergoed mij tegemoet. Ik móest wel iets bedenken om deodorant in de act te verwerken. Daarom gebruikte ik een agressiefogende plantenspuit die ik vulde met het allersterkste luchtje dat ik kon vinden. Als ik bovenop hem zat, richtte ik het ding op hem en riep: 'Jij smerig insect! Ik ga je vernietigen met deze insecticide!' en ik besproeide hem op alle kritieke plaatsen. 'Stinkbom' vond het geweldig, want hij wilde niets liever dan vernederd te worden."

Op deze manier kwam mevrouw St. Clair op de hoogte van de meest intieme details van de Brice hoogwaardigheidsbekleders. Het is dan ook niet voor niets dat de media er een heve duit voor over hadden om wat namen van de sjieke

hoer te weten te komen. Toen een jurist, Sir David Calcutt, begin dit jaar na een schandaal met minister David Mellor een wetswijziging voorstelde waarin afsluiterapparatuur verboden zou worden en de overheid de macht zou hebben de media te censureren, reageerde de krant The Sun dan ook prompt met een lang verhaal waarin Lindi St. Clair een tipje van de sluier oplichtte: "Ik nam samenzweringen tot moord door geile Lagerhuisleden op de hand op," vertelde de rondborstige dame met-zweep tegen de krant. De geachte politici reageerden natuurlijk geschokt en beloofden een tegenaanval, die tot nu toe nog uitgebleven is. Maar er is weinig fantasie voor nodig om te bedenken wat er voor hel zou losbreken als mevrouw St. Clair de namen van haar klienten bekend zou maken.

"IK GREEP ZIJN VERSCHROMPELDE PENIS EN RIEP: WAARDELOOS! NIETS MEER MEE TE DOEN!"

IN HAAR ENTHOUSIASME VOOR seksuele extremiteiten was Miss Whiplash niets te gek als het ging om de perverse spelletjes met haar klienten. Er was zelfs een kannibalen-kamer die ingericht was als een jungle, met gigantische planten, lianen en een kingsize bubbelbad. "In een kring stonden vrouwen eromheen te dansen en te zingen als in een soort voodoo-ceremonie. Ik was de kannibalen-koningin - meer een Amazone eigenlijk, met lendedoek en een vlijmscherpe speer. Ik dwong de klant in de 'kookpot' te stappen, waarin zelfs uien, wortelen en knuiden dreven. 'Eerst kook ik je, daarna eet ik je op,' beet ik de opgewonden man toe. De jakuzzi bubbelde. Ik porde flink in het slachtoffer. 'Eens even kijken of je al gaar bent,' in dit scenario konden naar smaak variaties aangebracht worden.

Als het om de sex of de legalisering van soft-drugs gaat, gooit Miss Whiplash ('Zweepslag') alles in de strijd.

Ik trok bijvoorbeeld de vaarrode, verschrompelde penis boven water terwijl ik riep: 'Waardeloos! Niets meer mee te doen!' Alles was goed, als de klant maar vernederd werd."

Lindi was dertien toen ze met een schoolreisje naar Parijs ging en bij Jake, een onderwereld figuur, introk. "Ik hing vaak rond bij cafés waar prostituties kwamen. En altijd dacht ik: ooh, dat lijkt me fantastisch, betaald worden voor seks." Het duurde dus niet lang of ze had een betrekking bij de madam van een luxe bordeel. Maar het jonge meisje was am-

WAAROM ZO'N SEXSCHANDAAL NIET IN DEN HAAG MAAR WEL IN LONDEN VOORKOMT?

Hoe is het toch mogelijk dat die keurige Engelsen telkens weer met zo'n heerlijk schandaal op de proppen komen? Behalve dat het hier geniepige mannen betreft, is het ook gedeeltelijk te wijten aan het politieke systeem, waarbij de parlementsleden door de week geacht worden in Londen 'over te blijven'. En omdat ze een deel van Engeland vertegenwoordigen dat mijlenver van de hoofdstad verwijderd is, huren ze een appartement in Londen waar ze gedurende de week wonen, zonder hun gezin. Daarnaast is de Engelse politiek nog steeds een mannenbolwerk waarbij voor vrouwen weinig ruimte is. Geen wonder dat ze hun vertier zo nu en dan bij dames van lichte zeden zoeken. En dat kan natuurlijk absoluut niet in een land waar trouw aan de echtgenote zo hoog in het vaandel staat,

vinden de boulevardbladen. In Nederland vertegenwoordigen de politici niet een kiesdistrict en bovendien zijn bij ons de afstanden zo klein dat er gemakkelijk tussen huis en Den Haag gependeld kan worden. Ook zullen uitgevers minder snel 'beledigende' artikelen of foto's publiceren omdat in de jurisprudentie die zaken strakker geformuleerd zijn dan in Engeland. Zo moet er een heel behoorlijk bronnenonderzoek zijn waardoor de beschuldiging onduidelijk bewezen wordt en zal men bekijken of met de publicatie het algemeen belang diende is. Maar mocht één van onze ministers regelmatig bij de hoeren worden gesignaleerd, dan zal de rechtbank minder snel een schadevergoeding toekennen omdat zo'n hoogwaardigheidsbekleder een voorbeeldfunctie heeft.